

ere floge Herrer, ligesom der er Folt, som bilde sig ind, naar de have læst en Vægebog, at nu ere de rigtig kyndige Væger og kunne kurere allehaande Sygdomme. Det vil jeg ikke gjøre. Derimod: mod paa den simple funde Memesteforstands Terrain og bevis, at det ikke er nødvendigt, at der foran en Fæstning maaske være frit Terrain, for at Kanonerne kunne komme til at virke. Hvis dette imidlertid er Tilfældet, klager jeg over, at der ikke er taget Hensyn dertil i det foreliggende Forslag. Jeg savner Overslag over de Udgifter, som derved vilde opstaa. Jeg tror, at de ville beløbe sig til en meget betydelig Størrelse, naar man tager Hensyn til Kjøbenhavns Omegn. Det var det tredje Punkt. Den næste Indvending, som jeg havde at gjøre, var, at vi toge Krigsstyrken fra Verne og jagde: der have vi nok til Kjøbenhavns Befæstning, men disse samme Tropper skulde jo imidlertid ogsaa forhindre Fjendens Landgang, skulde drage ned maaske til Njøge, maaske til Kallehave, maaske til Kalundborg eller hvor veed jeg, og søge at forhindre Fjendens Landgang. Nu er det, man paastaar, at saa kan man ikke gjøre Regning paa, at de Tropper komme tilbage. Det kan være muligt, at der af disse Tropper falder ikke saa faa, det kan være muligt, at et ikke saa ringe Antal af dem bliver afstaaet. Det forekommer mig, at den ærede Taler vilde paatage sig at bringe dem til Kamppladsen, føre Kampen mod Fjenden, søge at forhindre Landgangen og saa føre dem uskadt tilbage, uden at der manglende en eneste Mand. (M. B. Jensen: Det har jeg ikke sagt.) Jeg havde idetmindste det Indtryk; jeg heder indskyldte, hvis det ærede Medlem ikke skulde have sagt det. Jeg vil gjøre opmærksom paa, hvad det vil sige, hvis der blev betroet en Sørfører følgende Hverv: Gaa nu hen og forhindre Fjendens Afgang, men pas endelig paa, at Du slipper uskadt tilbage, pas endelig paa, at Du ikke lider for store Tab (M. B. Jensen: Det er der Ingen, der forlanger). Hvis de Tropper, man sender afsted, skulde være nødvendige til Kjøbenhavns Forsvar, vil man forlange det; jeg kender godt det Forlangende fra de fundne Lider, hvor det blev anset som en Stordaad, naar man med mindst muligt Tab kunde slippe bort fra de Stillinger, man havde indtaget. De Herrer, som mene, at man kan sende en Befalingsmand hen med det Hverv at hindre Fjendens Landgang og saa slippe uskadt tilbage, de stille et yderst uheldigt Forlangende, thi vel kan det være, at et saadant Forlangende vil blive opfyldt, vel kan det være, at Manden fører Hæren tilbage, men med den drager Modløshedens og Forsagthedens Aand ind

blandt de Tropper, med hvilke det er Tilfældet. Jeg tror derfor, det vil være nødvendigt, naar man gjør Regning paa at have Tropper ude for at forhindre Landgang, da ikke at regne dem med til Garriisonen; saa maa man se paa anden Maade at tilbeibringe denne. Der er i saa Henseende henvist til de fundne Aarshundreder, til Kjøbenhavns be-geistrede Forsvar. Jeg tror ogsaa, det vilde være nødvendigt at stille større Fordringer til Befolkningen, navnlig til den kjøbenhavnske Forstærkning, større Fordringer til de personlige Byrder, man vil komme til at lægge paa den. Det vilde derfor have været ønskeligt, om vi netop fra Kjøbenhavn, havde haft Udtalelser, som støttede denne Sag.

Jeg skal ende med en politisk Betragtning over selve Lovforslaget. Jeg er overbevist om, at Regjeringen har været et nogenlunde sikkert Haab om, at den kunde sætte dette Lovforslag igjennem iaar; det er min Overbevisning. (Udfordelse.) Jeg har da Lov til at have den. Jeg er overbevist derom; thi ellers vilde den have indset, at den ved at fremsætte et saadant Lovforslag kun skadede Sagen, naar den ikke kunde føre det igjennem. Ethvert betydningsfuldt Lovforslag, som man ikke kan føre igjennem, det skader man ved at bringe det frem. Derfor tror jeg, at Ministeriet har været overbevist om, at nu er Stemningen saameget forandret, som jo den høitærede Conseilspræsident ogsaa udtrykte sig — at nu vil dette Lovforslag blive ført igjennem. Det kommer deraf, at Ministeriet, navnlig den høitærede Conseilspræsident, har en saa dyb Hviagtelse for dette Thing; han sætter detses Flertal saa umaadelig høit. Det er et Udfagn af en gammel Bismand, og hvis De vilde følge det, vilde De blive langt lykkeligere Mennesker, end De ere. Han siger: „Hug de Belgjeringer, der vides Dig, i Malm, og skriv de Fornærmelser Du modtager, i Vand.“ Det forekommer mig, at den høitagtede Conseilspræsident utvivlsomt maa tro, at denne Forsamling er gjennemtraengt af den Grundsetning, som er udtalt af denne Bismand. Han har ment, at vi have hugget i Malm Grundringen om de unegtelige Fortjenester, han har af den kommunale Udvikling, at vi have hugget i Malm hans Fortjeneste af Sernbanerne og, hvad man iøvrigt kan udfinde, at han har Fortjenester af, og at vi have skrevet i Vand alt Andet. Hvormange Dpløsninger har der været? (En Stemme: 3 til 4.) Disse 3 til 4 Dpløsninger ere skrevne i Vand. Den provisoriske Finantslov, som Nogle anse for at være stridende mod Grundloven, den er skreven i Vand. Den provisoriske Finantslov, given uden Nødvendighed, som heller